

Podstawowe Zasady Biblijne

Ofiara Chrystusa

Krew Jezusa Chrystusa [...] oczyszcza nas od wszelkiego grzechu.
(1 J 1,7 BW/BG)

Oto Baranek Boży, który gładzi grzech świata.
(J 1,29)

Ideę ofiary można znaleźć w całej Biblii, od jej początku aż do końca. Bóg przyodział Adama i Ewę, aby zakryć ich nagość, szatami ze skór (**Rdz 3,21**). Wskazuje to na ofiarę zwierzęcą. W **Księdze Objawienia (Apokalipsie)** święci śpiewają dziękczynienie za ofiarę Chrystusa, *bo zostałeś zabity i nabyłeś Bogu krwią swoją ludzi z każdego pokolenia, języka, ludu i narodu* (**5,9**). Z **Listu do Hebrajczyków** dowiadujemy się, że ofiary składane, zanim przyszedł Chrystus, były cieniami jego ofiary doskonałej. Ofiary te były *wzorem na tamten czas; obrazami rzeczy, które są w niebie; cieniem przyszłych dóbr* (**9,9.23; 10,1 UBG**).

Wszystkie dopuszczalne ofiary składane w czasach Przymierza Mojżeszowego (Starego), a także przed tymi czasami wskazywały na przyszłą ofiarę Pana Jezusa Chrystusa.

Powód ofiary

Prosta zasada wyłożona w **Liście do Hebrajczyków 9,22**, *bez rozlania krwi nie ma odpuszczenia*, mówi nam, dlaczego ofiara jest konieczna. Człowiek zgrzeszył, a odebranie życia pokazuje człowiekowi, na co zasługuje grzech. Z **Księgi Kapłańskiej 17,11**, dowiadujemy się, że *życie ciała jest we krwi* – na co obfitych dowodów dostarczają nauki biologiczne – *a Ja dałem wam ją do użytku na ołtarzu, abyście dokonywali nią przebłagania za dusze wasze*.

Co było szczególnego w przelaniu krwi Chrystusa i ofiarowaniu jego ciała? Na to pytanie odpowiadają dwa ustępy Pisma:

...wszyscy bowiem zgrzeszyli i pozbawieni są chwały Bożej, a dostępują usprawiedliwienia darmo, z Jego łaski, przez odkupienie, które jest w Chrystusie Jezusie. Jego to ustanowił Bóg narzędziem przebłagania przez wiarę mocą Jego krwi. Chciał przez to okazać, że sprawiedliwość Jego względem grzechów popełnionych dawniej – za dni cierpliwości Bożej – wyrażała się w odpuszczaniu ich po to, by ujawnić w obecnym czasie Jego sprawiedliwość, i aby pokazać, że On sam jest sprawiedliwy i usprawiedliwia każdego, który wierzy w Jezusa. (**Rz 3,23-26**)

Co bowiem było niemożliwe dla Prawa, ponieważ ciało czyniło je bezsilnym, tego dokonał Bóg. On to zesłał Syna swego w ciele podobnym do ciała grzesznego i dla usunięcia grzechu wydał w tym ciele wyrok potępiający grzech. (**8,3**)

Pierwszy fragment uwydatnia fakt, iż ofiara Chrystusa ogłaszała Bożą sprawiedliwość. Jest to powtórzone, aby podkreślić jej doniosłość, razem z drugą cechą, łaską i powściągliwością Boga. Drugi fragment mówi nam, że Bóg przez Jezusa *potępił grzech w ciele* (**BW**), czego nie mogli dokonać ofiary w czasach Prawa ani w żadnych innych czasach.

Ustępy te pomagają nam zrozumieć, jak Bóg mógł pojednać ze Sobą grzesznego człowieka bez wyzbywania się Swoich zasad prawości i sprawiedliwości.

Bóg mógł wzbudzić Jezusa z martwych, ponieważ nie popełnił on żadnego grzechu. Nie pracował na zapłatę za grzech, lecz tylko odziedziczył zasadę grzechu i śmierci przez pochodzenie od Adama. Znowu nauki biologiczne potwierdzają, że śmierć jest zaprogramowana w naszym ludzkim DNA.

Rozważmy Pisma:

- *On to dla nas grzechem uczynił tego, który nie znał grzechu, abyśmy się stali w nim sprawiedliwością Bożą.* (**2 Kor 5,21**)

- *Rodowód Jezusa Chrystusa, syna Dawida, syna Abrahama.* (Mt 1,1)
- *Ponieważ zaś dzieci uczestniczą we krwi i ciele, dlatego i on także bez żadnej różnicy stał się ich uczestnikiem, aby przez śmierć pokonać tego, który dzierżył władzę nad śmiercią, to jest diabła.* (Hbr 2,14)
- *Widzimy natomiast Jezusa, który mało od aniołów był pomniejszony, chwałą i czcią ukoronowanego za cierpienia śmierci, iż z łaski Bożej za wszystkich zaznał śmierci.* (w. 9)
- *Z głośnym wołaniem i płaczem za dni ciała swego zanosił on gorące prośby i błagania do Tego, który mógł go wybawić od śmierci, i został wysłuchany dzięki swej uległości.* (5,7)
- *Dlatego, tak jak przez jednego człowieka grzech wszedł na świat, a przez grzech – śmierć, tak też na wszystkich ludzi przeszła śmierć, ponieważ wszyscy zgrzeszyli.* (Rz 5,12 UBG)

Boża sprawiedliwość potwierdzona w życiu Jezusa

Aby ofiara Chrystusa mogła zostać przyjęta, Jezus musiał przeżyć życie bez grzechu. Wskazują na to między innymi:

- jego chrzest, aby wypełnić wszelką sprawiedliwość (Mt 3,13-17 BW);
- jego kuszenie, w którym odrzucił namowy, które odwoływały się do cielesności (Łk 4,1-13);
- odrzucenie przez niego sugestii Piotra, że nie powinien iść do Jerozolimy i dać się tam zabić (Mt 16,21-23);
- jego udręka, gdy rozmyślał nad swoim 'chrztem', czyli zbliżającą się śmiercią (Łk 12,50);
- jego odpowiedź udzielona bogatemu młodzieńcowi, w której stanowczo odrzucił sugestię, że w ciele może być jakieś dobro, i zamiast tego skierował uwagę na swojego Ojca jako jedyne źródło wszelkiego dobra (Mt 19,16-17).

Boża sprawiedliwość potwierdzona w doskonałej ofierze Jezusa

Boża metoda na powrót grzesznego człowieka wymagała uśmiercenia potępionej i złej natury człowieka w reprezentatywnym człowieku o nieskazitelnym charakterze, którego On miał ustanowić, aby ogłosić i potwierdzić Swoją prawość jako pierwszy warunek odnowienia, żeby On mógł być sprawiedliwy usprawiedliwiając niesprawiedliwych, którzy powinni z wiarą przychodzić do Niego w pokorze, nawróceniu i wyznaniu grzechów (Rz 3,24-26; 8,3; Hbr 2,14-15; Rz 5,21).

Powyższe stwierdzenie (brata Roberta Roberts) stanowi znakomite podsumowanie i wyjaśnia również, dlaczego inne ofiary byłyby próżne. W przypadku zwierząt bez skazy doskonałość fizyczna była cieniem wskazującym na bezgrzeszność wymaganą w 'substancji', która miała przyjść. W rzeczywistości zwierzęta nie mają nic wspólnego ze słabością i grzechem człowieka, nie mogą być kuszone jak my, więc nie mogą też zgładzić grzechu. Stąd ofiara Jezusa podobała się Bogu bardziej niż ofiara z wołów (Hbr 9,12-14; 10,4-9; Ps 40,7-9; Iz 53,10; Ps 69,32). Aniołowie nie mogą umierać, więc nie mogą być ofiarowani. Chociaż są bezgrzeszni, nie mogliby nigdy zaspokoić Bożej sprawiedliwości dla odkupienia ludzi, ponieważ nigdy nie mogliby reprezentować człowieka (Hbr 2,9; 10,14-17). Wreszcie, śmierć zwykłego człowieka sama w sobie wykazałaby i potwierdziła Boże prawo grzechu i śmierci, lecz nie mogłoby nastąpić zmartwychwstanie, a to było przewidziane przez Boga dla Zbawiciela ludzi.

Ofiara Chrystusa przywodzi przed nas wielką miłość Boga, która była motywem zainicjowania Jego planu odkupienia. Przyprawdza też nas do wielkiej miłości Chrystusa dla jego uczniów, bez której jego ofiara nie byłaby możliwa. Ojciec i Syn razem, jak Abraham i Izaak 2000 lat wcześniej, poszli na Kalwarię w akcie bezgranicznego miłosierdzia i miłości, aby doprowadzić do pojednania i przebaczenia. Radość zmartwychwstania, która później nastąpiła, była zwieńczeniem tego wszystkiego, raz jeszcze ogłaszając Bożą prawość i sprawiedliwość.

BW: Biblia Warszawska, UBG: Uwspółcześiona Biblia Gdańska; pozostałe cytaty: Biblia Tysiąclecia, wyd. IV

Ulotka ta została przygotowana przez redakcję miesięcznika **Testimony** w celu zachęcenia do studiowania biblijnych zasad, zarówno samodzielnie jak i w eklezji. Więcej ulotek z tej serii można znaleźć na stronie polskich chrystadelfian:

www.prawdybiblijne.com